

Verset călăuzitor: Efeseni 6.4

Efeseni 6.4: ... creșteți-i [pe copiii voștri] în disciplina și mustrarea Domnului.

Acest cuvânt al Sfintei Scripturi merită toată atenția noastră deosebită. Nu este suficient să ne rugăm pentru copiii noștri, ca ei să se întoarcă la Dumnezeu și să fie mântuiți. De asemenea nu este suficient să vorbim cu ei despre Mântuitorul și dacă apoi ei mărturisesc că ei cred în El. Nu, este de asemenea necesar să ne rugăm ca copiii noștri, care au ajuns să creadă în Domnul Isus, să rămână foarte aproape de El, și este obligația noastră să fim un model pentru ei într-o viață trăită cu Domnul.

Sarcina noastră ca credincioși este să educăm copiii noștri pentru Domnul. Deci nu pentru lume și deșertăciunea ei, nu pentru o viață de plăceri și confort. Cu cât mai mult aceasta ar trebui să fie dorința noastră, dacă copiii noștri sunt mântuiți. Aceste suflete tinere au nevoie de hrană. Ele sunt „mielușei”. Și Domnul a spus lui Petru: „Paște mieluseii Mei” [Ioan 21.15], nu: „Păstorește mieluseii Mei”. Solicitarea aceasta îi este adresată cu privire la „oi”. Acestea trebuie pășunate și păzite. Însă cu privire la mieluseii este vorba numai de pășunat. De ce? Mieluseii au nevoie înainte de toate de hrană bună; căci ei trebuie să crească.

Găsesc copiii noștri, care sunt mieluseii ai turmei, hrană bună în casele noastre? Sau ei ne aud vorbind numai despre lucrurile lumii acesteia, despre îngrijorări și tot felul de lucruri ale vieții zilnice? Desigur copilul nu are cerințe deosebite cu privire la discuțiile noastre. Dar dacă nu aude altceva de la noi, decât că noi discutăm despre lucrurile lumii acesteia și ale vieții zilnice, atunci se ajunge desigur la gândul că acestea ar fi cele mai importante pentru noi. Se învață devreme să aibă interese pentru lucrurile lumii acesteia.

Dar cât de cu totul altfel este, dacă noi de exemplu din când în când cântăm o cântare spirituală, discutăm în prezența lor despre Domnul Isus, cum El salvează suflete și cum au fost bolnavii și cei întristați mângâiați de El. Și înainte de toate este important ca copiii să vadă cât mai devreme cum părinții își dedică viața Domnului și slujirii pentru El mai mult decât oricui. Cât de necesar este și ca copiii să fie îndemnați să se respecte reciproc, să fie gata să renunțe în favoarea altora și să aducă jertfe; dacă ei învață să se gândească la părinți și să fie gata să ajute pe alți oameni și să le fie plăcuți. Un copil imită cu plăcere. Aceasta este în natura lui. Cât de minunat este când copiii noștri găsesc în împrejurările zilnice în noi modele spre bine.

„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi” (Coloseni 3.16). Da, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie prețuit în casele noastre și respectat. La noi trebuie să se găsească o zidire spirituală reciprocă și relații cordiale între toți cei din casă. Creșterea în cunoaștere, maturizarea spirituală chiar și în mustrarea Domnului ar trebui să fie preocuparea inimii noastre pentru casele noastre.

Dacă tu te lași atras zilnic de Domnul, atunci și copiii tăi se vor lăsa mai bine atrași de tine.